

בהיכלו

פרשת במדבר - שבועות תשפ"ה

גליון מס
167

// אני לא יוצא!

שאוּמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן עא), אָבֵל אִיךְ מַגִּיעִים לָזֶה? זֶה לֹא בֹא מִיַּד כְּשֶׁאֲדָם פּוֹתַח אֶת הַסֶּפֶר וְהוּא כָּבֵר מְרָגִישׁ נְעִימוּת, אִם תִּרְצֶה לִלְמֹד רַק כְּשֶׁיֵּשׁ לָךְ אֶת הַמּוֹחִין וְהַהֲבָנָה אֲףּ פֻּעַם לֹא תִגִּיעַ לְנְעִימוּת הַזֶּה. תִּתְחִיל לומר, תִּהְיֶה דְּבוּק בַּתּוֹרָה בֵּין בְּדִבְקוֹת וּבֵין שְׁלֹא בְּדִבְקוֹת וְסוּף כָּל סוּף תִּגִּיעַ!

אִם תִּסְתַּכְּלוּ בִּיהִי רְצוֹן שְׂדֵדָפֶס בְּתַקוּן לַיִל שְׁבֻעוֹת, תִּמָּצְאוּ אֶת הַלְשׁוֹן הַנִּפְלָאָה הַזֶּה: "לְהַפְנֵס בְּהִיכְלָא דְּמִלְכָּא לְעוֹל וְלֹא לִיפֶק", זוּ כָּל בְּקָשְׁתֵּנוּ: "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם אֲנַחְנוּ רוֹצִים לְהַפְנֵס לְתוֹכָךְ, לְהִיּוֹת אֶצְלְךָ תָּמִיד". הָאִם הַפְּנָה הִיא לְהִיּוֹת תָּמִיד דְּבוּק בְּדִבְקוֹת אֲמִתִּית בְּלִי שׁוּם הַפְּסֵק? אִין זֶה אֲפָשְׁרִי! לְפַעֲמִים מְכַרְחִים לְהַפְסִיק, בְּשִׁבִּיל שְׁלֹא לְהִתְבַּטֵּל מִהַמְצִיאוֹת (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן עח).

// למה בכביה?

הַגִּמְרָא מְסַפֶּרֶת לָנוּ (שָׁבָת פ"א ע"א) שְׁבַמְעָמֶד מִתֵּן תּוֹרָה, הַרִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ אֶת הַר סִינִי מֵעַל בְּגִי יִשְׂרָאֵל וְאָמַר: "אִם אַתֶּם מְקַבְּלִים אֶת הַתּוֹרָה מוֹטָב, וְאִם לֹא שֶׁם תִּהְיֶה קְבוּרַתְכֶם" קִבְּלַת הַתּוֹרָה הַתְּקִימָה בְּדֶרֶךְ שֶׁל כְּפִיָּה, וְשׁוֹאֲלִים (תוספות על המקום): הֲרִי מִמֶּשׁ לִפְנֵי כֹן אָמְרוּ כָּלל יִשְׂרָאֵל כְּאִישׁ אֶחָד בְּלֵב אֶחָד נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע! מִדּוּעַ צָרִיךְ לְכַפּוֹת?

אֵלָּא בְּחַג הַשְּׁבֻעוֹת אֲנוּ מְבַקְּשִׁים מִהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: "מָה שָׂרָק לֹא יִהְיֶה אֲנַחְנוּ רוֹצִים לְהִיּוֹת קְרוֹבִים וְסִמּוּכִים אֵלֶיךָ!", אֲנוּ רוֹצִים לְהִיּוֹת עִם הַלְמוּד שֶׁרַבּוֹנוּ לִמַּד אוֹתָנוּ שְׁבַעבֻדַּת ה' יֵשׁ עִנְיָן שֶׁל "בֵּין בְּדִבְקוֹת וּבֵין שְׁלֹא בְּדִבְקוֹת", אֵל לֹאֲדָם לומר: "כַּעַת אִין לִי אֶת הַמּוֹחִין הַמְּאִירִים כְּמוֹ שְׁצָרִיךְ, אֲתַפְּלֵל בְּפַעַם אַחֶרֶת", אֵלָּא אֲתַפְּלֵל גַּם בְּלִי חֶשֶׁק וְרְצוֹן, גַּם שְׁלֹא בְּדִבְקוֹת, וְאִזּוּ, אוֹמֵר רַבּוֹנוּ ז"ל, תִּגִּיעַ פַּעַם תִּפְּלֶה בְּדִבְקוֹת שֶׁתַּעֲלֶה עִמָּה אֶת כָּל הַתַּפְּלוֹת.

// גם בלמוד התורה

אֶת הַגְּלוּי הַנִּפְלָא הַזֶּה אֲנַחְנוּ מְקַיְּמִים גַּם בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה, לֹא תָּמִיד הָאָדָם יָכוֹל לְשַׁבֵּת בְּרָגַע עִם מוֹחִין דְּגִדְלוּת לְהִבִּין כָּל דְּבָר שְׁלֹמֹד בְּבִהְיוּת, לִמַּד אוֹתָנוּ רַבּוֹנוּ הַקְּדוֹשׁ (שִׁחוּת הַר"ן שִׁיחָה ע"ו) לֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִזֶּה, תִּקַּח אֶת הַשְּׁפָתִים שֶׁלָּךְ וְתִתְחִיל לְהַגִּיד תַּנ"ךְ, תִּגִּיד מִשְׁנֵיּוֹת, דָּף גִּמְרָא, בְּבִלִי יְרוּשְׁלָמִי תּוֹסַפְתָּא, שְׁלַחַן עֲרוּךְ, זֶהר וְתַקּוּנִים, גַּם אִם אַתָּה לֹא מְבִין, תִּגִּיד! אִין צָרִיכִין בְּלִמּוּד רַק אֲמִירָה, אָמֵר רַבּוֹנוּ, וּמִמְלֵא יָבִין, וְגַם אִם לֹא - מַעֲלַת רַבּוּי הַלְמוּד עוֹלָה עַל הַכָּל!

כִּי נִכּוֹן, עֲכָשׁוּ אֲנַחְנוּ בְּשִׂיא שֶׁל הַמּוֹחִין, הַכָּל מוֹאָר, מַעֲמֹד נוֹרָא וְנִשְׁגָּב, אֲדָּה יִגִּיעַ זְמַן וְלֹא יִהְיֶה כָּל כָּף קָל, לֹא נִרְגִּישׁ אֶת הַדְּבָקוֹת וְהַמְּשִׁיכָה לְתוֹרָה, הָאִם נֹאמַר אָז: "נֹה, זֶה לֹא בְּשִׁבִּילִי, אֲנִי לֹא מְבִין?" עַל זֶה כָּפָה עֲלֵינוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הַתּוֹרָה, לְהִרְאֹת: אֶת הַתּוֹרָה מְקַבְּלִים כְּאִשֶּׁר אֲנַחְנוּ מוֹכְנִים לִלְמֹד בֵּין בְּדִבְקוֹת וּבֵין שְׁלֹא בְּדִבְקוֹת! גַּם אִם מְרָגִישִׁים מִרִירוֹת בַּתּוֹרָה, מִה עֲשֵׂה מִשֶּׁה רַבּוֹנוּ כְּאִשֶּׁר הִגִּיעוּ לְמֶרֶז וְלֹא יָכֻלוּ לְשַׁתּוֹת מִהַמִּים הַמְּרִים? הַשְּׁלִיךְ עַץ עֲרֵבָה לְתוֹךְ הַמִּים, וְכִכָּה נִמְתְּקוּ הַמִּים - מוֹכָא שֶׁהַעֲרֵבָה מִרְמָזוֹת עַל הַשְּׁפָתִים, אִם נִקַּח אֶת הַשְּׁפָתִים שֶׁלָּנוּ וּבְכָל מָצָב שָׂרָק יִהְיֶה נִמְשִׁיךְ לִגְרֵם בַּתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, נִזְכָּה סוּף כָּל סוּף שִׁמְתִּיקוֹ הַמִּים, נִקְבַּל אֶת הַנְּעִימוֹת הַעֲלִיּוֹנָה!

(השיעור השבועי פרשת נשא תשפ"ה)

בְּוִדָּאֵי הַתַּכְלִית הִיא לְזָכוֹת לְנְעִימוֹת הַתּוֹרָה כְּמוֹ

קשיות
בעל
פה...

הָאִישׁ הָאֱלֹקִי רַבִּי אַבְרָהָם ב"ר נַחֲמָן ז"ל, הִיָּתָה דְּרָכּוֹ לומר: רַבּוֹנוּ ז"ל אָסֵר לָנוּ לְהִבִּיט וְלִלְמֹד בְּסִפְרֵי חֲקִירוֹת עַל הָאֲמוּנָה, וּבְכַפֵּר בְּסִפְרֵי "מוֹרָה נְבוּכִים", כְּדִי שְׁלֹא יִכְנסוּ בְּאָדָם סִפְקוֹת וּבְלִבּוֹלִים וְחִלְשֵׁי הַדַּעַת מִהַנְּהַגַּת הָעוֹלָם, וְשְׁלֹא יַעֲלוּ עֲלֵיו קִשְׁיוֹת וְסִפְקוֹת עֲלֵיו יִתְבַּרֵּךְ, אֲדָּה אָדָם שְׁאִינוּ מְקַיְּמִים אֶת עֲצַת רַבּוֹנוּ ז"ל בְּעִנְיַן הַתְּבוּדוֹת, הֵינּוּ שְׁאִינוּ מְצִיִּים לְרַבּוֹנוּ ז"ל בְּהַנְּהַגָּה הַקְּדוֹשָׁה הַזֶּה לְהִתְבּוּדֵי עִמּוֹ יִתְבַּרֵּךְ בְּכָל יוֹם יוֹם, אֲזִי יֵצְרוּ הָרַע לומֵד עִמּוֹ סִפְרֵי חֲקִירוֹת וּמוֹרָה נְבוּכִים בְּעַל פֶּה... כִּי מְכַנִּס בּוֹ כְּפִירוֹת וְאִפְיקוֹרְסוֹת וְכָל מִינֵי סִפְקוֹת "הַיֵּשׁ ה' בְּקִרְבָּנוּ אִם אִין" (שְׁמוֹת י"ז, י"ז, וְכו'), וּמִדּוּעַ מִתְּנַהֵג הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כֹּף וְכו' וְכו' וְכו' כָּל מִינֵי קִשְׁיוֹת וְסִפְקוֹת, שֶׁזֶה לִמּוּד סִפְרֵי חֲקִירוֹת בְּעַל פֶּה...

על ידי שהוא ער בליל שבועות, ממשיך על עצמו הארת השגחה שלמה ממנו יתברך.

(לקוטי הלכות משא ומתן הלכה ד')

זיכור אמת

הדבור הוא המוליך את האדם לכל הברכות

בעזרת ה' יתברך, יום 1 ערב שבת קדש לסדר במדבר 2 סיון
[יום ראשון של שלשת ימי הגבלה] מ"ז למ'טמונים התשפ"א

החיים והשלום וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל אנשי
שלומנו היקרים הגרים ביבנאל עיר ברסלב, עיר השמחה,
ודי בכל אתר ואתר, הוי"ה עליהם ישירה שכינתו תמיד.

השבת קוראין פֿרשֿת במדבר, והיא ההכנה לקראת חג
השבועות זמן מתן תורתנו, הבאה עלינו לטובה, וההכנה
היא על ידי ענין "במדבר" שהוא לשון מדבר, שנקנים כל
דבורי פנו בתורה ובתפלה ובדבורי צדקה וחסד בין אדם
לחברו, כי הדבור הוא הסלם המוצב ארצה וראשו מגיע
השמימה, המוליך את האדם לכל הברכות המיעדות לבוא
עליו, ועל ידי שאדם חזק בדבורי פיו, לקדש אותם בכל
מיני קדשות, ותמיד יש לו דבור טוב לכל בריה הן בביתו
והן למידעיו ומפיקיו, על ידי זה הוא נשמר מכל רע,
ונמשך עליו שפע קדש הן ברוחניות והן בגשמיות, וגם
כל השמירה של נשמות ישראל מעשו ומישמעאל ומכל
אמות העולם, שיתבטלו ויכניעו במהרה, הכל על קדשת
הדבור, שגורבה מאד בתפלות ובקשות אל השם יתברך,
שיצילו נשמות ישראל מכל אויביהם ומכל שונאיהם, ולא
תנזק אף צפרן אחת של יהודי, ועל ידי שנהיו חזקים
בדבורי פינו, נהיה שמורים מכל רע וימשכו עלינו חסדים
ורחמים גמורים.

אחי ורעי היקרים! בואו ונאחד עצמנו לקראת החג
הקדוש באהבה ואחדות גמורה, וכמו שהיה בעת מתן
תורה (שמות י"ט) ויחן שם ישראל נגד ה'הר, כאיש אחד בלב
אחד, הקדוש ברוך הוא ברוך וזכה אותנו עם קהלה קדושה
וטהורה, ועזר לנו להפריד מכל מיני עסקים פוליטיים
ולהקנים כל כוחנו בקדוש שם שמים בעולם, על כן בואו
נא וננצל את זה עם כל הכשרונות שיש לנו, ונרבה מאד
בלימוד תורה הקדושה ובעסק התפלה, ובעשיית צדקה
וחסד בינינו לבין חברינו, ועל ידי זה נזכה לקבל את
התורה הקדושה מחדש לגמרי, ולחדש כל פעולותינו
ביותר שאת וביתר עז, עד שבקרוב יתגלה כבוד שמים
בכל העולם כולו, ונשמח כלנו ביחד בגאולה השלמה.

המאחל לכם שבת שלום וחג מאיר כשר ושמח.

ישראל מוהר"א ש"ס זי"ע

יש לי רצון עז ללמד תורה כל היום, והעבודה שאני צריך להיות בעבודה גורמת לי צער גדול

שלום כבוד הרב.

התחלתי לחזור בתשובה לפני
שנתיים וחצי, ומאז עברתי
הרבה מלחמות, בחלקן נצחתי
ובחלקן אנצח בעזרת השם.
אני מאוד משתדל לשמר את
העינים ולהתחזק בנושא, אך
אני עובד כבר שנתיים במקום
מערב, כך שאני נצרך לדבר
עם נשים בשעות העבודה,
וזה קשה לי מאוד. אני מרגיש
שהקדוש-ברוך-הוא חנן אותי

ביכלת לשבת ולעסוק בתורתו הקדושה, ולכן אחרי שעות העבודה אני
משתדל ללמד ולמעט מאוד לצאת לעולם שבחוץ. רצוני האמתי הוא
ללמד כל היום, אך הבעיה הקשה היא שכמעט ואין אפשרות בדורנו
לחיות בשוב הדעת בלי לעבד, וגם כמעט ואין עבודות צנועות,
וכשאני בעבודה אני מרגיש שאני מבזבז את מתנת הבורא שנתן לי
על דברים שלא באמת נצרכים. אנא עזר לי. תודה.

תשובה

בעזרת השם יתברך, יום ה' לסדר ויצא ד'
בסלו התשע"ד

שלום וברכה אל ... נ"י

לנכון קבלתי את מכתבך.

אשריך ואשרי חלקך שאתה זוכה
לחזור בתשובה שלמה, שאמרו חכמינו
הקדושים (ברכות ל"ד.) במקום שבעלי
תשובה עומדים - שם אין צדיקים
גמורים יכולים לעמוד, ואמרו חכמינו
הקדושים (פסיקתא דרב כהנא) גדול כוחה
של תשובה, שכיון שאדם מהרהר
בלבו לעשות תשובה, מיד היא עולה
לא עד עשרה ימים ולא עד עשרים

ולא עד מאה, אלא עד מהלך חמש
מאות שנים, ולא עד רקיע ראשון ושני,
אלא שהיא עומדת לפני כסא הכבוד.
והסמ"ך מ"ם מאד מאד מפקד מבו
אדם שחזר בתשובה, כי כיון שאדם
בא אל הקדוש ברוך הוא אפלו שהוא
עשה עד עכשו מה שעשה, ומתודה
ומתחרט על כל מה שעשה, הקדוש
ברוך הוא כבר מקבלו, ואמרו חכמינו
הקדושים (במדבר רבה פרשה כ' סימן י"ג):
בלעם היה רשע ערום וידע שאין
עומד בפני הפרענות אלא תשובה,
שכל מי שחוטא ואומר חטאתי, אין
רשות למלאך ליגע בו. בשביל זה
הוא מסית את כל אדם "מה לך לחזר
בתשובה? ומה לך להתודות?", כי

חסר פה

משהו

ואיש על דגלו, ומלמדים את כל אחד שיש לו חשיבות ותפקיד מיוחד בחיים, שרק הוא יכול לפעל ולהוציא מן הפח אל הפעל, והוא חלק עקרי ובסיסי מהתמונה הכללית של נשמות ישראל, ובלעדיו אין לתמונה שלמות כלל, והוא כדגמת 'פאזל', שאם חסרה אפילו חתיכה אחת - נגרם לקוי לכל הציור, וכן הוא עם נשמות ישראל, שכל אחד הוא אכן מספר בפני עצמו, אבל הוא מספר שגם משלים את המספר הכללי, וכמו שמצינו בפרשת השבוע, שאחר שספרו את כל אחד בנפרד, אחר כך מנו סכום כללי לכל שבט, ואחר כך לכל דגל, ואחר כך לכל ישראל ביחד. וכל זה כדי ללמוד, **שלכל אחד יש את החשיבות שלו, והוא נדרש לעבד ולעמל כדי להוציא את נקדו, ובאותו זמן חשיבותו נשלמת על ידי הצטרפותו לכל נשמות ישראל ביחד.**

וכך אומר רבנו הקדוש (ספר המדות, אות למוד, סימן עג): 'מי שאין לו חשקות ללמוד - אל ידבר על שום אדם שום דבר רע, וכן (שיחות הר"ו, סימן צא): 'סגלה להתמדה - לא לדבר על שום אדם מישראל'; כי כשאדם מזלזל בנשמה מישראל, הרי הוא גורם פסול לספר תורה, וממילא לא יהיה לו חשק ללמוד, וכדגמת כלה - שאם יש בה מים - אין האהבה בשלמות.

כמה טוב ונפלא האדם שזוכה לראות את הטוב בכל יהודי, ותמיד מפאר ומהדר את נשמות ישראל, וממליץ עליהם המלצות טובות - **היה לו חשק ורצון גדול ללמוד תורה, וגם יזכה לקרב המון נפשות רבות אל תוך מחנה דקדשה, אשרי לו.**

עם הגיע אל רבי נתן ז"ע יהודי מאחת העירות הרחוקות, והתענין רבי נתן אצלו מה קורה שם באותן מקומות מהן הגיע, והתחיל אותו אדם לומר רק טענות על כלם, ומנה לפני רבי נתן חסרונות על חסרונות... שאצלו רבי נתן "ומה אתה?", ענה לו אותו אדם: **"ממני אין אפילו מה לדבר"...**

ענה ואמר רבי נתן: "זו הבעיה שלך, אתה פסלת את עולם, וממילא כזה מגיע לך ולעצמך - **בודאי שגם אתה לא שוה כלום בעיני עצמך...** תתחיל למצא נקודות טובות אצל כלם - "לזה יש נקדה טובה זאת, ולפלוני נקדה טובה אחרת, ברוך ה' כלם טובים", **ואז כשתגיע לך ולעצמך, תראה שיש לך כוחות וכשרונות מיוחדים.**

חלק מעצותיו הרעות של הסמ"ד מ"ם איך לתפס את האדם, הוא לגרם לו לזלזל בכוחות שיש לו, כל נשמה מישראל, לא משנה מי, יש לה כוחות מיוחדים, אך חבל שהאדם אינו מודע אליהם. כך אומר רבנו הקדוש בפרוש ב"שיר נעים": **"ואל תהיה כפיל הגדול ובגמל, אפילו כשמשכחו בחטמו העכבר - לא יבעט בו, וכל זה מחמת שטות ושגגון שאין יודע מכוחו"...** יש לך נשמה קדושה וגבוהה, והדברים שאיתה יכול לעשות הם בבלעדיות שלך, אך אחד בעולם לא יכול לחקות ולהגיע לאן שאיתה יכול להגיע. (לקוטי מוהר"ו חלק א' סימן לד).

כמה חשוב למוד זה ביותר עכשו, לפני שאנחנו מקבלים את התורה מחדש -

בפרשת במדבר, הנקראת תמיד לפני חג קבלת התורה, סופרים ומונים את נשמות ישראל איש על מחנהו

הוא יודע שמי שחזר בתשובה ומתודה להקדוש ברוך הוא, אין רשות למלאך המות ליגע בו, ואמרו חכמינו הקדושים (תנחומא נח): אין מכה בעולם שאין לה רפואה, רפואתו של יצר הרע תשובה.

ועקר התשובה אומר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ו חלק א' סימן ל"ה): לזרק את עצמו חזרה למקום שממנו שהוא בא, היינו שאדם צריך לדעת שאין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ונשמתו היא חלק אלוך ממעל, ותמיד יחדיר בעצמו אשר מלא כל הארץ כבודו, ואיהו ממלא כל עולם וסובב כל עולם ובתוך כל עולמיו, ועל ידי שאדם מכניס בדעתו תמיד את אמתת מציאותו יתברך, זה שורף ממנו את כל הקלפות והמשחיתים שנדבקו בו על ידי עוונותיו המרבים.

והנה רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ו חלק א' סימן י"א) יש ל"ט מלאכות המשכן, ויש ל"ט מלקות, הינו כשאדם מכרח לעבד באיזה מקום וכו', ואף שלא מסתדר כמו שרצה וכו', עם כל זאת הוא שש ושמש שבדאי אני נמצא פה להוציא איזה שליחות להבורא יתברך שמו, והוא תמיד שמש, ולא מבלבל את עצמו משום דבר, אלא מחזק ומעודד ומשמש את כל הסביב לו וכו' וכו', זה נקרא ל"ט מלאכות המשכן, כי בשעה שעשו את המשכן כל אחד רץ והביא משהו לעזר לבנות את המשכן, והיה מלא שמחה שיש לו חלק לבנות את המשכן, ולהפך, כשאדם תמיד עצוב וממרמר ומדקא "מה אני עושה במקום הזה? ומה אני צריך להיות פה? זה מבלבל אותי מאוד" וכו' וכו', אזי זה כאלו מקבל ל"ט מלקות.

ולכן מאחר שסבב הקדוש ברוך הוא שאיתה צריך לעבד שם איפה שאיתה עובד, אתה צריך מאוד מאוד להתחזק, וסוף כל סוף על ידי תפלה ובקשה שתבקש הרבה ממנו יתברך שיתן לך מקום פרנסה לפי שרש נשמתך, אז תראה נפלאות גדולות שיעשה עמך הקדוש ברוך הוא.

פעם בא אדם אל רבנו ז"ל והתלונן שמאד מפריע לו המקום איפה שהוא עובד, ענה ואמר לו רבנו ז"ל: אם הקדוש ברוך הוא היה יודע שטוב לך לעבד במקום אחר, אזי היה שם אותך במקום אחר, ועכשו שאיתה במקום הזה, מסתמא יש לך מה לתקן שם.

ועל כן ראה להתחזק להיות רק בשמחה עצומה שזה ירחיב לך את הדעת, ואמרו חכמינו הקדושים (אבות פרק ד') איזהו עשיר? השמח בחלקו, כי אין עוד שמחה כשמחה של אדם שיודע שמה שיש לו ואיפה שהוא צריך להיות, שם צריך להתחזק, וזו עשירות דקדושה. יעזר הקדוש ברוך הוא שיתרחב לך בגשמיות וברוחניות, וימלא לך הקדוש ברוך הוא את רצונך, אבל לעת עתה ראה רק לשמח ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך, ואז תזכה להיות הכי מאשר בחייה.

המאחז לך ברכה והצלחה מן השמים

(אשי ישראל פרשת במדבר תשפ"ג, שיחות מוהר"א ש פרשת במדבר)

מקבלים מחדש

// הוא גם מתכנן...

אנחנו מחכים כבר לקבל את התורה, ומתכננים הרבה לילה הקדוש של שבועות: כך זמן אקדיש לתקון ואחר כך אלמד איזו סוגיא, ואתבדוד בנתיים אל השם 'תברך'... אבל מוה"ר"ש היה רגיל לומר: **כל התכניות שאתה יושב ועושה - היצר הרע, יושב ממולך, והוא גם כן עושה תכניות:** "אתה עושה תכנית פלונית? אזמין לך על זה מניעה פלונית"... כך על כל תכנון - הוא גם מתכנן... מה שאין כן פשאים מכין את עצמו שתמיד, **בכל זמן יתחיל שוב מחדש, ולא ימתינ לעת רצון מיחדת, ברגע זה, עכשו ממש אני מתחיל ללמד תורה כפי כוחי**

(אשי ישראל נשא תשפב)

// כל מה שמתפללים מתקבל

מי שזוכה להיות ער בליל שבועות ומתבדד עצמו אז הרבה עמו 'תברך, ומוציא את הרצונות והפסוקים שלו אליו 'תברך, ומבקש ומתחנן שיזכה ללמוד ולהיות השנה הזו בכל חלקי התורה הקדושה, אז **על ידי זה יתקבלו תפלותיו ויזכה להוציא מכח אל הפעל חשקו וכסופו ורצונו, כי התפלה שהאדם מתפלל ומתבדד עצמו בליל שבועות שיזכה ללמוד תורה הקדושה, מאד מקבלת ומרצה בשמים.** (אמרי מוה"ר"ש)

// תעמיד הרבה תפלות בשער

מוכא בספרים הקדושים, אשר בחג השבועות (הן בלילה והן ביום, בכל זמן שהוא, מבואר ועד צאתו) יש זמן שכל שערי השמים נפתחים, **ומה שאדם מבקש - מתקבל ללא שום שאלות, זמן מסגל מאד שאז כל הבקשות מתקבלות.**

והנה, אין אנו יודעים מתי זה, מהי העצה? **בכל ליל שבועות להעמיד ולשים המון תפלות ובקשות ליד השער, ואחר כך כשיפתחו שערי השמים - הכל יפל לתוכם!** (אשי ישראל נשא תשפב)

מטו, ובכיתי הרבה אל השם 'תברך שירפא ברפואה שלמה, עד שפקח את עיניו ובקש מים לשתות, וחזר עוד הפעם לאיתנו הראשון, והמשיך בדרך לשלח אלי כסף בכל שבוע.

אחר קצת זמן באו אלי עוד הפעם, והודיעו לי שבני חולה אנשות, וקרוב למיתה, רחמנא לצלן, ועוד הפעם רצתי אל ביתו בזירות גדולה, אבל הפעם באתי מאחר, וכבר שבק חיים לכל חי... צער גדול מאד היה לי, כי הוא בן יחיד לי, ורשתי עליו 'שבועה' מתוך עצבון גדול מאד.

תקופה לא קלה עברה עלי אחר ימי השבועה, והייתי שרוי בצער מאד גדול, ולא מצאתי מזור לנפשי, עד שזכיתי לראות את בני בחלום הלילה, והנה הוא יושב על מטה של זהב, והיה בשמחה גדולה, ושאלי אתו: 'למה אתה כל כך שמח?' אמר לי בני: 'טוב לי מאד כאן בגן עדן...' 'ומה המטה של זהב שאתה יושב עליה?' 'שאלתי, וענה לי: 'את המטה הזאת עשו לו מכל הכסף שהייתי שולח אליך בכל שבוע, וקניתי בהדור רב את מצות כבוד אב ואם, ועל זה נתנו לי שכר - מטה מפארת של זהב...' והיה שרוי בני בשמחה גדולה מאד...

סים בני ואמר לי: 'אבא, סימן יהיה לך שאני במקום טוב כאן בגן-עדן, שאלמד אותך נגון נפלא שמנגנים אותו כאן בגן-עדן, וזה יהיה לך סימן ומזכרת שאני במקום טוב, ושוב לא תהיה בצער ועצבות כלל וכלל', ואז למד אותי את הנגון הנפלא הזה.

"וזהו הנגון ששמעתם ממני בהיותכם על הרחוב; נגון שלמד אותי בני הישר מנגן-עדן..." סים האיש הזקן את דבריו המפלאים. "לעובדא ולמעשה": מצות כבוד אב ואם היא מהחמורה שבחמורות, וחלק מעשרת הדברות היא: "כבוד את אביך ואת אמך"; ואשרי הנזקק בה כראוי, ואז לשכר נפלא זוכה...

(שיחות מוה"ר"ש חלק י"ז, כיבוד אב ואם)

בעיר צפת התגוררו שני חברים, אחד בשם יצחק מאיר והשני בשם משה. שניהם עסקו באותה מלאכה - תקון שעונים.

יום אחד, בעת שסיימו את מלאכתם, הלכו שני החברים באחד מרחובות העיר צפת. בדרך הליוכם, ולפתע הם שומעים קול נגינה עולה מאחד מבתי הרחוב, וזה היה קול של אדם המנגן נגון נפלא עד מאד, ומרוב שהיה הנגון ערב לאזניהם - התקרבו אל הבית ועמדו על-יד החלון כדי לשמוע היטב את הנגון הנפלא המתנגן מן הבית.

כעבור זמנמה שהם שומעים את קול הנגינה, החליטו שני החברים שהם מכרחים להקנס אל הבית לראות את האדם המנגן את הנגון הנפלא, וללמוד ממנו את הנגון.

אחר דפיקה בדלת - נכנסו השנים אל הבית, ומצאו שם איש זקן, וקרב אותם מאד, וכששמע שהם לא מפסיקים מלהתפעל מגדל מעלת הנגון ששמעו, אמר להם: "אספר לכם מהיכן הנגון הזה בא..." ופתח פיו וכה ספר:

הנה היה לי בן יחיד שהיה רגיל לשלח לי כסף לפרנסתי בכל שבוע, חק ולא יעבר, כי הייתי עני מרוד, והבן שלי הצליח מאד בעסקיו, על-כן היה שולח לי בכל שבוע כסף לפרנסתי.

פעם הודיעו לי שבני חולה מאד עד כדי גסיסה, רחמנא לצלן, ורצתי מהר אל הבית שלו, ולקחתי את ספר התהלים, ורשתי על-יד מטו, ואמרתי את כל ספר התהלים בבכיות עצומות, ובקשתי מהשם 'תברך שירחם על בני, ופתאום פתח את עיניו ובקש מים לשתות, ולאט לאט חזר לאיתנו ובריאנו לגמרי, והמשיך בדרך לשלח לי את פרנסתי בכל שבוע.

כעבור קצת זמן, שוב הודיעו לי שבני חולה עד למות, רחמנא לצלן, ורצתי מהר אל ביתו, וגם הפעם - אמרתי את כל התהלים על-יד

077.2233.223

845.510.6314

שיחות נפלאות מאת מורינו הר"ר 'צ'ר' יצחק לייזר שליט"א

להצטרפות למיזמי העלון צרו קשר: 053-2259191

ליבות צבי יהודה ברוך בן חנה ליטל

ליבות ולרשותא ר שלמה רביקה